

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/79/2020
Identifikačné číslo spisu: 1118215837
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1118215837.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prelo s.r.o., so sídlom v Bratislave, Priehradná č. 14748/101c, IČO: 48 097 268, zastúpenej spoločnosťou CREDIS Law s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanému 1/ T.. O. M., narodenému XX. Y. XXXX, bytom v K., U. č. XX, zastúpenému spoločnosťou ius aegis s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nedbalova č. 12, IČO: 36 857 203, žalovanej 2/ UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom v Prahe - Michle, Želetavská č. 1525/1, Česká republika, konajúcej na území SR prostredníctvom organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Šancová č. 1/A, IČO: 47 251 336, za účasti tretích osôb T.. E. O., narodeného XX. B. XXXX, bytom v K., O. č. XXXXX/X. a spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., so sídlom v Bratislave, Námestie Andreja Hlinku č. 3, IČO: 36 858 200, obaja právne zastúpení spoločnosťou ius aegis s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nedbalova č. 12, IČO: 36 857 203, o určenie neplatnosti právnych úkonov a o nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/96/2019-746 z 2. júla 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovanému 1/, žalovanej 2/ a tretím osobám T.. E. O. a spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Bratislava I. (ďalej aj „súd prevej inštancie“) uznesením č. k. 35Cb/70/2018-139 z 29. októbra 2018 výrokom I. návrh na zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby zamietol. Výrokom II. určil tretej osobe T.. E. O. a žalovanému 1/ ako konateľom spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov v mene spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. smerujúcich k prevodu, prechodu alebo akémukoľvek zaťaženiu hnutelného alebo nehnuteľného majetku, pohľadávok, práv alebo akýchkoľvek nárokov spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., najmä, nie však výlučne k akémukoľvek prevodu alebo zaťaženiu, zabezpečovaciemu prevodu práva, zabezpečovaciemu postúpeniu pohľadávky, zádržnému právu, prevodu alebo postúpeniu so spätným prevodom alebo postúpením, vecnému bremenu, ako aj akejkolvek inej zmluve alebo dojednaniu podľa akéhokoľvek

práva, ktoré má podobný účel alebo účinok vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Vinohradis Villas s.r.o. zapísaných na LV č. XXXX vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava III, obec Bratislava - m. č. Nové mesto, katastrálne územie Z., akémukoľvek inému majetku, právam spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. a vzniku akýchkoľvek záväzkov Vinohradis Villas s.r.o. voči tretím osobám. Výrokom III. súd prvej inštancie určil spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. povinnosť zdržať sa konania akýchkoľvek úkonov smerujúcich k prevodu, prechodu alebo akémukoľvek zaťaženiu hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku, pohľadávok, práv alebo akýchkoľvek nárokov spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., najmä, nie však výlučne k akémukoľvek prevodu alebo zaťaženiu, zabezpečovaciemu prevodu práva, zabezpečovaciemu postúpeniu pohľadávky, zádržnému právu, prevodu alebo postúpeniu so spätným prevodom alebo postúpením, vecnému bremenu ako aj akejkoľvek inej zmluve alebo dojednaniu podľa akéhokoľvek práva, ktoré má podobný účel alebo účinok vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Vinohradis Villas s.r.o. zapísaných na LV č. XXXX vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava III, obec Bratislava - m. č. Nové mesto, katastrálne územie Z., akémukoľvek inému majetku, právam spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. a vzniku akýchkoľvek záväzkov Vinohradis Villas s.r.o. voči tretím osobám. Výrokom IV. určil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa scudzenia, zaťaženia, uskutočnenia alebo dokonania výkonu záložného práva k obchodnému podielu v spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. alebo s ním inak právne nakladať až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, zákaz výkonu hlasovacích práv v spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. spojených s obchodným podielom žalovaného 1/ v spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. a zákaz nakladania s akýmikoľvek existujúcimi alebo budúcimi pohľadávkami voči spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., ktoré má alebo mu vzniknú ako spoločníkovi spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., a to najmä pohľadávky z titulu zníženia základného imania, pohľadávky z titulu rozdelenia kapitálových fondov alebo iných vlastných zdrojov a pohľadávky z titulu prípadného zániku účasti žalovaného 1/ ako spoločníka spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. Výrokom V. súd prvej inštancie určil žalovanej 2/ povinnosť zdržať sa začatia alebo výkonu záložného práva vo vzťahu k obchodnému podielu žalovaného 1/ v spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. a k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Vinohradis Villas s.r.o. zapísaných na LV č. XXXX, vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava III, obec Bratislava - m. č. Nové mesto, katastrálne územie Z.. Zároveň výrokom VI. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšných častiach zamietol.

2 Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že podaním z 8. októbra 2018 žalobkyňa zastúpená T.. E. O. ako štatutárom odvolala plnú moc udelenú právnenému zástupcovi žalobkyne a zobrala žalobu vrátane návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu späť. Konštatoval, že v zmysle odôvodnenia žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a následných právnych úkonov je nesporné, že záujmy T.. E. O. sú v rozpore so záujmami chránenými žalobou a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, čo znemožňuje T.. E. O. úspešné späťvzatie žaloby. Súd prvej inštancie preto návrh na zastavenie konania z dôvodu jeho späťvzatia žalobkyňou zastúpenou T.. E. O. zamietol a z rovnakého dôvodu zamietol i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v danej časti. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa uviedla, že T.. E. O. spolu s B. M. sú štatutármi žalobkyne. Poukázal na to, že žalobkyňa bola do 11. júla 2017 33%-ným spoločníkom v spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., T.. E. O. je spolu so žalovaným 1/ konateľom spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. a žalovaný 1/ bol súčasne spoločníkom a štatutárom žalobkyne. Svoj nárok žalobkyňa odôvodnila absolútnou neplatnosťou Zmluvy o prevode obchodného podielu z 30. júna 2016 z dôvodu porušenia povinnosti T.. E. O. ako štatutára žalobkyne tým, že konal v rozpore so záujmami žalobkyne, neinformoval o právnom úkone spoločníkov žalobkyne a zmluva je simulovaným právnym úkonom. Súčasne podľa žalobkyne je Zmluva o prevode obchodného podielu absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu jej nezrozumiteľnosti a rozporu so zákonom. Ďalej v návrhu uviedla, že z výpisu z obchodného registra spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. zistila, že na obchodný podiel žalovaného 1/ je zriadené záložné právo v prospech žalovanej 2/. Na základe absolútnej neplatnosti prvotného právneho úkonu - Zmluvy o prevode obchodného podielu je podľa žalobkyne absolútne neplatným aj zriadenie záložného práva na obchodný podiel. Neodkladnosť nariadenia opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že je obava, že výkon rozhodnutia bude ohrozený a do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej vznikne na strane žalobkyne škoda v značnom rozsahu. S ohľadom na uvedené, súd prvej inštancie vyhodnotil nárok žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovaným 1/, 2/ a tretím osobám vo výroku

II., III., IV. a V. ako dôvodný. Konštatoval, že konanie T.. E. O. a žalovaného 1/ na základe predložených listinných dôkazov pri uzatváraní Zmluvy o prevode obchodného podielu je možné označiť ako konanie v rozpore so zákonom, a teda ako absolútne neplatné, a preto zakladajúce nárok žalobkyne na určenie povinností v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia. Nakoľko v prípade ustálenia absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu sa stane absolútne neplatným aj právny úkon - zriadenie záložného práva k obchodnému podielu žalovaného 1/ v spoločnosti Vínohradis Villas s.r.o., súd ako dôvodné posúdil aj určenie povinností žalovanej 2/. Určenie povinností T.. E. O. a spoločnosti Vínohradis Villas s.r.o. ako tretím osobám súd vyhodnotil v zmysle judikatúry ako nevyhnutnú súčinnosť vo vzťahu k predmetu konania vo veci samej, a preto nárok posúdil ako dôvodný aj v tejto časti.

3 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 4Cob/96/2019-746 z 2. júla 2019 rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Žalovanému 1/, žalovanej 2/ a tretím osobám T.. E. O. a spoločnosti Vínohradis Villas s.r.o. priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

4 Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého uznesenia, odvolaní žalobkyne, žalovaného 1/, žalobkyne 2/, tretej osoby Vínohradis Villas s.r.o. a vyjadrení sporových strán k odvolaniam dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Vo vzťahu k dôvodnosti odvolania skúmal najmä, či existovali dôvody pre zamietnutie návrhu žalobkyne na späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal na to, že samotnú žalobu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podal v mene žalobkyne konateľ B. M., právne zastúpený JUDr. Danielom Grigelom a späťvzatie žaloby vrátane návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podal v mene žalobkyne konateľ T.. E. O.. Z údajov o obchodnej spoločnosti zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že žalobkyňa mala v čase podania žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v čase späťvzatia žaloby ako štatutárny orgán zapísaných dvoch konateľov, T.. E. O. a B. M., pričom každý z nich bol oprávnený v mene spoločnosti konať a podpisovať samostatne. Krajský súd v Bratislave preto konštatoval, že s poukazom na zistený skutkový stav, hoci vnútorné vzťahy v obchodnej spoločnosti (žalobkyne) sú značne napäté a komplikované, oprávnenie každého z konateľov samostatne konať v mene spoločnosti zahŕňa aj právo podávať žaloby (návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia) na súd a uskutočňovať ich späťvzatia. Zamietnutie návrhu na zastavenie konania pre späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že späťvzatie bolo uskutočnené len jedným z konateľov žalobkyne tak nebolo opodstatnené. Odvolací súd pripisoval prejavu vôle oboch konateľov rovnaké účinky, preto v nadväznosti na dispozitívny úkon žalobkyne vykonaný prostredníctvom štatutárneho zástupcu spoločnosti T.. E. O., ktorým vzal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu späť, v súlade s ust. § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. Nakoľko k späťvzatiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súhlas žalovaných, ani tretích osôb so späťvzatím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 146 ods. 1 CSP nebol potrebný. Na podporu vysloveného záveru poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp zn. 5Cdo/211/2013 a v nadväznosti na dané rozhodnutie uzavrel, že podanie žalobkyne uskutočnené v mene spoločnosti druhým konateľom (B. M.), obsahom ktorého bola námietka, že právne úkony T.. E. O., vrátane predmetného späťvzatia žaloby i návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, nemohol vyhodnotiť ako dôvodné. Na dôvažok odvolací súd poznamenal, že s ohľadom na to, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil pre späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňou, nepovažoval za potrebné bližšie sa zaoberať ďalšou argumentáciou uvedenou v odvolaniach a vyjadreniach sporových strán. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. 256 ods. 1 CSP tak, že žalovaný 1/, žalovaná 2/ a tretie osoby majú právo na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu z dôvodu, že žalobkyňa procesne zaviniла zastavenie konania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému 1/, žalovanej 2/ a tretím osobám priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže boli v odvolacom konaní plne úspešní. Čo sa týka späťvzatia žaloby vo veci samej, na základe uskutočneného dispozitívneho úkonu

žalobkyne, súd prvej inštancie uznesením č. k. 35Cb/70/2018-768 z 15. októbra 2019 konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov zastavil a žalovanému 1/, žalovanej 2/, tretím osobám T.. E. O. a spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobkyňi v celom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. novembra 2019.

5 Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/96/2019-746 z 2. júla 2019 podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Pri podaní dovolania konal v mene žalobkyne konateľ B. M., ktorý na právne zastúpenie žalobkyne v dovolacom konaní splnomocnil spoločnosť CREDIS Law s.r.o. (predtým Advokátska kancelária GRIGEL & Partners, s.r.o. a advokát JUDr. Daniel Grigel). Prípustnosť aj dôvodnosť dovolania žalobkyňa odôvodnila s poukazom na ust. § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka sa domnieva, že odvolací súd porušil jej právo na spravodlivý súdny proces, keď vydal uznesenie, ktorým uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/70/2018-139 z 29. októbra 2018 zmenil tak, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil, bez toho, aby sa akokoľvek zaoberal vyjadreniami a dôkazmi strán, pričom sa obmedzil len na zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby T.. E. O., ktorý súčasne vystupuje v predmetnom spore v pozícii tretej osoby. Dovolateľka namietla, že späťvzatie žaloby i návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uskutočnil v mene žalobkyne ďalší z konateľov líšiaci sa od toho, ktorý žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal (súčasne vystupujúci v predmetnom spore v pozícii tretej osoby). Nezrovnalosť v procesnom postupe odvolacieho súdu videla v tom, že súd neprihliadol na následne podanie žalobkyne v zastúpení druhým konateľom B. M., ktorým vyjadrila nesúhlas so späťvzatím žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazujúc na ust. § 22 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. V zmysle citovaného ustanovenia, keďže zastupovať iného nemôže ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného, súd nemal prihliadať na späťvzatie žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uskutočnené prostredníctvom konateľa žalobkyne T.. E. O., ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami žalobkyne (čomu nasvedčuje i skutočnosť, že v spore vystupuje v pozícii tretej osoby na strane žalovaných) a mal brať na zreteľ a argumentačne sa vysporiadať s nesúhlasom so späťvzatím, ako aj ďalšími vyjadreniami sporových strán. Podľa dovolateľky, aj napriek skutočnosti, že žalobkyňa poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a iných súdnych autorít (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/89/96 zo 16. mája 1996), Krajský súd v Bratislave sa ňou pri vydávaní dovolaní napadnutého uznesenia vôbec nezaoberal.

6 Žalovaný 1/ a tretie osoby T.. E. O. a spoločnosť Vinohradis Villas s.r.o. vo vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol ako procesne neprípustné z dôvodu, že nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, hoci dovolateľka jeho prípustnosť vyvodzuje z ust. § 420 CSP písm. f/ CSP. Zároveň ho považuje za podané po uplynutí dovolacej lehoty. V tomto prípade sa jedná o neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej. Nejde teda o uznesenie o neodkladnom opatrení nariadenom po právoplatnom skončení veci samej, ktoré sú v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považované za rozhodnutia vo veci samej. V súlade s uvedeným, uznesenia o neodkladných opatreniach vydané v rámci konaní, v ktorých sa koná aj o aj o veci samej (žalobnom nároku) nie sú rozhodnutiami vo veci samej a rovnako tak nie sú ani rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí. Z obsahu vyjadrenia taktiež vyplýva, že dovolanie malo byť podané po uplynutí dovolacej lehoty, dňa 24. októbra 2019. Rozhodným okamihom pre začatie plynutia dovolacej lehoty je okamih doručenia dotknutého rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (dovolateľke), pričom podľa názoru žalovaného 1/ a tretích osôb T.. E. O. a spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o., dovolateľka si uznesenie prevzala 14. augusta 2019.

7 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je prípustné.

8 Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9 Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10 Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11 Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12 Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13 Podľa ust. § 447 písm. c/ a písm. f/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné alebo ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

14 Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom odvolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho opodstatnenosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky odvolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky bral na zreteľ, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v konaní o nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

15 Vychádzajúc z citovanej zákonnej úpravy inštitútu neodkladného opatrenia, dovolací súd má za potrebné poukázať na prvok dočasnosti a predbežnosti, ktorým sa ochrana poskytovaná prostredníctvom neodkladného opatrenia ohrozeným, resp. narušeným právam a oprávneným záujmom strany sporu vyznačuje. Rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia predstavuje v zásade dočasné rozhodnutie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán, pričom jeho nariadenie je podmienené osvedčením (preukázanie sa nevyžaduje), že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené. Žalobkyňa, ktorá v danej veci podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bola zo zákona povinná hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému mala byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana. Súd by nemohol nariadiť neodkladné opatrenie, ak by sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javil ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera

pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania - so zreteľom na všetky okolnosti prípadu - vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Špecifikom konania, predmetom ktorého je nárok na nariadenie neodkladného opatrenia teda je, že naň nemožno aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie, a to s ohľadom na skutočnosť, že uvedeným inštitútom sa má poskytnúť rýchla ochrana porušených, resp. ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

16 Dovolací súd preto v prejednávanej veci skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení napadnuté dovolaním je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP. V danej súvislosti poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť dovolacieho súdu (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019, 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017).

17 Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018). K tomu záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu.

18 Rozhodnutie o neodkladnom opatrení ma povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie NS SR č. k. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

19 O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania, ktorá odôvodňuje zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritorne prejednal.

20 V predmetnej veci sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O návrhu žalobkyne, predmetom ktorého bolo nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k 35Cb/70/2018-139 z 29. októbra 2018 tak, že návrhu žalobkyne v časti vyhovel a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Následne na odvolanie žalobkyne odvolací súd uznesením z 2. júla 2019, č. k. 4Cob/96/2019-746, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. V čase rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia už na súde prvej inštancie prebiehalo konanie vo veci samej na základe žaloby žalobkyne z 29. septembra 2018, ktorá bola na súd podaná súčasne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. O predmetnom neodkladnom opatrení bolo teda rozhodnuté už v čase prebiehajúceho súdneho konania o žalobe vo veci samej.

21 Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu týkajúce sa nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré žalobkyňa napadla dovolaním, nekonzumovalo vec samu a preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Konanie vo veci samej bolo zastavené uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/70/2018-768 zo dňa 15. októbra 2019. So zreteľom na uvedenú skutočnosť a ustanovenie § 335

CSP ak by aj neodkladné opatrenie bolo nariadené, bol by ho súd povinný zrušiť.

22 Výslovený právny záver v plnom rozsahu zohľadňuje a rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, a to vo vzťahu ku všetkým častiam rozhodnutia, ktoré žalobkyňa napadla dovolaním. Žiadny z výrokov uznesenia odvolacieho súdu napadnutého dovolaním nemá povahu rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania dovolací súd uvádza, že výrok o trovách konania je podľa svojej povahy výrokom závislým, pretože je viazaný na existenciu rozhodnutia o nároku uplatnenom v konaní. Je preto vylúčené, aby sa takýto závislý výrok (pre účely posúdenia povahy danej časti rozhodnutia) posudzoval nezávisle od samotného rozhodnutia. Rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia teda určuje povahu aj výroku o trovách konania, ktorý je naň viazaný.

23 So zreteľom na vyššie uvedené, keďže nie je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm f/ CSP, dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa ust. § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

24 Na dôvažok Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že na námietku oneskorene podaného dovolania vznesenú zo strany žalovaného 1/, žalovanej 2/ a tretích osôb T. E. O. a Vinohradis Villas s.r.o. prihliadol, avšak s vyjadreným právnym záverom sa nestotožnil. Dovolaním napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/96/2019-746 z 2. júla 2019 bolo doručované žalobkyňi prostredníctvom jeho právnych zástupcov. V rozhodnom čase bol žalovaný zastúpený advokátom JUDr. Danielom Grigelom, a súčasne advokátskou kanceláriou Bukovinský & Chlipala s.r.o., pričom zástupcu na doručovanie si neurčil. V zmysle ust. § 110 ods. 2 CSP, predpoklad účinného doručenia uznesenia odvolacieho súdu bol naplnený tým, že uznesenie bolo doručené ktorémukoľvek z právnych zástupcov žalobkyne. Súd prvej inštancie dotknuté uznesenie doručoval obom právnym zástupcom, s tým, že advokátskej kancelárii Bukovinský & Chlipala s.r.o. bolo doručené 14. augusta 2019 a advokátovi JUDr. Danielovi Grigelovi 26. augusta 2019. Ak by plynutie dovolacej lehoty bolo viazané na okamih účinného doručenia uznesenia právnemu zástupcovi, ktorý ho prevzal skôr, vznikla by situácia, kedy by dovolací súd počítal plynutie dovolacej lehoty žalobkyne (dovolateľky) od okamihu doručenia napadnutého uznesenia právnemu zástupcovi, ktorého však zastupovaním v mene žalobkyne splnomocnil konateľ, ktorý žalobu nepodal, naopak vzal ju späť. V danej súvislosti je potrebné brať na zreteľ i skutočnosť, že uvedený konateľ vystupuje v predmetnom spore v pozícii tretej osoby. Pre rozpor záujmov daného konateľa žalobkyne vystupujúceho v pozícii jej štatutárneho zástupcu a druhého konateľa žalobkyne (rovnako štatutárneho zástupcu), ktorý v jej mene podal dovolanie, začiatok plynutia dovolacej lehoty nebolo možné viazať na okamih doručenia dovolaním napadnutého uznesenia advokátskej kancelárii Bukovinský & Chlipala s.r.o., ale bolo potrebné ju počítat' odo dňa doručenia uznesenia právnemu zástupcovi JUDr. Danielovi Grigelovi, ktorý v mene žalobkyne dovolanie spísal a podal. Dovolací súd preto konštatuje včasnosť podania dovolania.

25 Úspešnému žalovanému 1/, žalobkyňi 2/ a tretím osobám T. E. O. a spoločnosti Vinohradis Villas s.r.o. dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi v celom rozsahu. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

26 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.